

[Lissa Mathiasen]

egeninteresse, regeringen ønsker at give pensionister i at foretrække en dårligere bolig-løsning, fordi de dermed har flere penge tilbage efter betalt husleje. Nu har vi jo lige overværet boligministerens fine intentioner med ældreboligforslagene – de ældre skal blive så længe som overhovedet muligt i deres eget hjem, sagde ministeren – men så synes jeg ikke, man umiddelbart efter kan stå alvorligt og søge gennemført et forslag, der ud fra almindelige økonomiske trangskriterier får pensionisterne til at vælge en dårligere og mindre velegnet ældrebolig.

Vi vil derfor gå ind i udvalgsarbejdet med ønsket om at få en meget grundig belysning af de længererækkende konsekvenser af forslaget og vil ikke mindst sætte spørgsmålstegn ved hensigtsmæssigheden i de nye arealgrænser og tillæggene til egenbetalingen ved for stort boligforbrug. Med dette forslag synes det at komme lidt uden for proportionerne.

Nu har jeg gjort nogle lidt kritiske bemærkninger, og så er det jo altid pænt at slutte af med nogle positive bemærkninger. Det er der faktisk grund til på et enkelt lille område, og det er ikke alene positivt, men endda lidt ros, ministeren skal have. Det er det lille element i forslaget, der vedrører en forbedring af børnefamiliernes situation. Vi har igennem flere år ønsket at få gennemført en forbedring af børnefamiliernes situation, og derfor kan vi fuldt støtte den her foreslåede ændring, nemlig at grænsebeløbene også vil blive sat ned for boligsikringsmodtagerne. Det undrer os dog lidt, at det hverken står i fremsættelsen, i bemærkningerne eller i de økonomiske bemærkninger, og ikke mindst kan man undre sig, når man ser, hvordan boligministeren i den skriftlige fremsættelse anbefaler Tinget dette forslag til hurtig behandling. Det er en speciel form for humor. Jeg er lige ved at turde påstå, at det er første gang i Folketingets historie, at vi er ude for, at man fremsætter et forslag, som først skal træde i kraft 4 år senere. Derfor må man stille det spørgsmål, om dette her ikke nærmere er at betragte som et valgoplæg for at vise, at regeringen sandelig også gerne vil gøre noget for pensionisterne. Men netop ud fra den betragtning undrer det os, at forbedringen for børnefamilierne ikke er omtalt; det ligner i hvert fald ikke regeringens normale stil.

Agnete Laustsen (KF):

Vi finder det fra konservativ side uhyre positivt, at regeringen nu fremsætter en række lovforslag, der kan lette pensionisternes samspilsproblemer, eller for at sige det på mere almindeligt dansk: det forhold, at en forøget indtægt medfører nedsættelse, eventuelt tab af forskellige offentlige ydelser, således at man som konsekvens kun bliver en lille smule bedre, i værste fald endda ringere stillet end før indtægtsfremgangen.

Boligministerens forslag om individuel boligstøtte indgår jo i hele pakken om samspilsproblemerne, altså også de forslag, vi senere skal drøfte, fra socialministeren, der har et lidt mere generelt sigte.

Jeg har med glæde bemærket i ministerens forslag, at stigningen i boligydelsen på grund af de nedsatte grænsebeløbsprocenter for de allerfleste vil være større end egenbetalingen, de nu foreslåede 10 pct. af huslejen, og at der derfor vil være tale om en forbedring. Jeg har også med glæde bemærket, at der for de allerlaveste indkomstklasser er sørget for, at disses boligydelse ikke forringes, selv om de ikke decideret får glæde af forslaget, som det foreligger.

På denne baggrund – og jeg kan også medtage Venstre – vil jeg anbefale forslaget.

Ruth Olsen (SF):

Da jeg læste forslaget om ændringer af den individuelle boligstøtte, var min første tanke ligesom fru Lizzie Lichtenbergs før, at dette her vist er et rigtigt valgoplæg, der skal skaffe regeringen nogle pensioniststemmer. For umiddelbart kunne pensionisterne jo nu tro, at de kom ned på kun at skulle betale 10 pct. af deres pension i husleje, og så lagde de nok ikke så meget mærke til, at det først kom til at gælde fra 1995, og at det i virkeligheden har lige så lange udsigter som det dér med snapsen; som mange går og glæder sig til, men som vistnok aldrig kommer.

For så enkelt er det jo ikke. Faktisk er det et temmelig kompliceret regnestykke at finde ud af, hvad en almindelig pensionist i en almindelig lejebolig får i boligydelse efter dette forslag. Når huslejen når op over 2.000 kr. pr. måned, vender billedet nemlig, så der nemt kan blive tale om husleje-forhøjelser, og 2.000 kr. kan vist ikke i dag siges at være en høj husleje, hvis man skal bo rimeligt, og det